

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΗΜΕΡΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. ΜΟΛΦΕΤΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΦΡ. ΔΕΚΑ ΕΤΗΣΙΩΣ

ΤΑ ΓΙΑΝΝΙΝΑ

Σάν ἦρθ' ἡ πρώτη ἀνοιξη κι' ἐσκόρπισε τὸ χιόνι,
γλυκὰ λαλεῖ στὰ Γιάννινα τὸ πρῶτο χιλιδόνι :
« Μύριες περάσαν ἀνοιξες λυπητερὲς καὶ μαῦρες
πώμαραιναν τὰ λούλουδα, τῶν σκλαβωμένων λαύρες·
μὰ μεσ' τῆς μύριες νὰ καὶ μιὰ μυριολουλουδισμένη
ποῦ με τὰ μῦρα ποῦ σκορπᾶ, ξυπνοὺν οἱ πεθαμένοι ! »

Γλυκὰ λαλεῖ στὰ Γιάννινα τὸ πρῶτο χιλιδόνι :
« Ἀλήπασσα τὰ κάστρα σου κι' ἂν τ' ἄφησες βαρεῖα,
ξύπνα καὶ ὄδες πῶς τᾶκαμε τ' ἀκούραστο κανόνι
ἐκείνων πώμαρτύρησαν νὰ φέρουν λευτεριὰ,
σὲ μάνες ποῦ σὲ δάκρυα καὶ σὲ λαχτάρες πλένε,
καὶ γυιοὺς ἀδικοθάνατους στὴ Λίμνη σου τοὺς κλαῖνε ! »

Γέρωσ παπᾶς στὰ Γιάννινα χαρᾶς λαμπάδ' ἀνάβει
καὶ μέσα στ' ἅγιο βῆμα του ἀγγέλοι τοῦ μιλοῦν.
Ἀνάστασι γιορτάζεται ποῦ πρὸ αἰώνων σκλάβοι,
τῶν ματωμένων λυτρωτῶν κάθε πληγὴ φιλοῦν,
κι' ὁ πονεμένος λυτρωτὴς στὴν ἀγκαλιὰ τους γέρνει
κι' ἐκεῖ γλυκειὰ ξανάσσει τοῦ κάθε πόνου πέρνει.

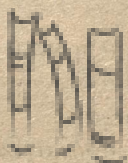
Τοῦρκε, κι' ἂν τᾶχες τὰ βουνὰ με σίδερα δεμένα
γιὰ νᾶν' ἡ τυραννία σου ἐκεῖ παντοτεινὰ,
με τοῦ Σταυροῦ τὴ δύναμι βρεθήκανε λυμένα
κι' ἐκεῖνος ὑπερήφανος τὰ σπάει καὶ περνᾶ.
Περνάει, Τοῦρκε, ὁ Σταυρὸς με δόξα πρὸ μεγάλη
ἐκεῖ ποῦ τὸν ἐμόλυνες νὰ βασιλέψῃ πάλι.

Κατέβα, Τοῦρκε τύραννε, κατέβα κι' ἦρθ' ἡ μέρα
νὰ ξαναδώσῃς στὸ παιδί τὸ θρόνο τοῦ πατέρα,
ποῦ μ' ὅσα τοῦχες σίδερα νὰ μὴ τὸν πλησιάζῃ,
ἐρχεται με τὸ αἷμα του καὶ τὸν ἐξαγοράζει.
Δόσε τα, Τοῦρκε, στὸ παιδί τὰ πατρογονικὰ του !
Στάπῃρε με τὸ αἶσθημα πῶμεινε στὴν καρδιὰ του !

Τοῦρκε κι' ἂν τᾶχες τὰ βουνὰ με σίδερα δεμένα,
τὰ χέρια τὰ Ἑλληνικὰ δυνάμωσαν πολὺ.

Τὰ κάστρα σου γκρεμίζονται καὶ πέφτουν ἐνῶ, ἐνῶ
ἀπ' τὴ δαφνοστεφάνωτη κ' ἀθάνατη φυλὴ
καὶ πρῶτο τῆς ἀνοιξῆς τὸ χιλιδόνι ψάλλει
« ἦρθαν οἱ χρόνοι κι' οἱ καιροὶ δικά μας γῶνα πάλι ! »

Μλφτς.

ΠΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Ὁ Γράννης κι' ὁ Μαροῆς
μειλοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Μ.— Λοιπὸν ἀπαισιόδοξε καὶ σπληνιασμένε Γιάννη,
μὲ συγχωρεῖς ἂν ἄρρησα νὰ πάρω τὸ Μπιζάνι
γιατ' ἦτανε τὰ σύρματα στὸ δρόμο πῶπερβάτια
κι' ὥς νῦν τὰ κόψω ἔκαμα τὰ χέρια μου κομμάτια.
Ὁ πόλεμος τελείωσε· ἐλλείψαν οἱ μελετιάδες,
καὶ γράψε μου αἰχμάλωτους τριαντατρεῖς χιλιάδες.

Κρίμας πῶγράφανε, μωρὲ κι' οἱ Γερμανοὶ κι' οἱ Γάλλοι
πῶς μὲ Μπιζάνι δὲν μπορεῖ κανένας νῦν τὰ βάλλῃ
καὶ τῶλεγαν ἀπόρθητον καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον
κι' ἀνίκητον διάβολον, ποῦ νάμπῃ στὸ στομάχι τῶν,
χωρὶς οἱ ἄλλοι ν' ἀκοῦν
πῶς ἄνδρες τὸ πολιορκοῦν
ἐκ γενεᾶς ἀλκίμου
καὶ πῶς θὰ γένη τρίμματα μὲ μιὰ κλωτσιὰ δική μου.

Τῶπῃραμε τὸ φοβερόν καὶ τρομερόν Μπιζάνιον
καὶ ζήτω οἱ εὐζῶνοι μας ποῦ μ' ὕψος ἀριμάνειον
σοῦ τοὺς ἐγκωμιάζω
καὶ μ' ἡμιθέους ἥρωας σοῦ τοὺς παρομοιάζω.
Χαλάλι σας λεβέντες μου τοῦ Διάκου κληρονόμοι
στὸ θάρρος, στὴν παλληκαριά καὶ στὴν ἀγία γνώμη.
Χαλάλι πᾶδοξάσετε τὸ Ἔθνος πέρα, πέρα
κι' ἄλλῃ ζωῇ τοῦ δίνετε
κι' ἀθάνατῇ ἀφίνετε
τὴ γαλανὴ παντιέρα.

Ἄς βλέπῃ τώρα καθεμιὰ
τῆς Δύσεως τσουρδέλα,
τὴ λεβεντιὲς καὶ τὴ κορμιὰ
στολίζ' ἢ φουστανέλα,
Ἄς βλέπουν καγκελάριοι, ἄς βλέπουν οἱ Μπερτόδοι
ἐλλήνων θάρρος κι' ἀρετὴ
καὶ τὴ θεοῖα καταπατεῖ
τοῦ εὐζῶνα τὸ πόδι.

Ἔστραβωθῇτε Ἴταλοι μὲ τῆς Ἑλεονώρες
καὶ γδὲς τε πῶς οἱ Ἕλληνες ἐλευθερώνουν χῶρες,
πῶς ἀνεβαίνουν τοῦ βουνοῦ τὴ χιονισμένη ὁχλὴ
μὲ τὴν ἀνδρεία πᾶχουνε γιὰ συντροφιά μονάχη.
Ἔστραβωθῇτε Ἴταλοι, κακὴ ψυχρὴ σας μέρα
καὶ γδέστε τώρα τὴ θὰ πῇ ἐλληνικὴ παντιέρα.
Γδέσ' τε τὸν Κωνσταντῖνο μας τὴ λευτεριὲς χαρίζει,
γδέσ' τε καὶ τὸν Ἀμέλιο τὴ γέρους ἐξορίζει.

Φτού σας ὀβραῖοι Γερμανοὶ κι' Αὐστριακοὶ βαρῶνοι
π' ἀπὸ μεγάλο σας σκασμὸ
ἀφῆστε τὸν Ἑλληνισμό
νῦν τότε θάψῃ σίγουρα τοῦ Μπιζανιοῦ τὸ χιόνι,
χωρὶς ποσὼς νὰ λάβετε ὑπ' ὄψιν διπλωμάται
πῶς ὅχι χιόνι μοναχὰ ὁ Ἕλλην δὲν φοβάται,
ἀλλὰ καὶ σᾶς πανίσχυροι ἀπὸ στρατοὺς καὶ στόλους,
σᾶς γράφει στὸ τσαρούχι του στὴν ἀραδιά ὅλους.

Ἐπὶ δόξα αἰωνία
εἰς τὸ Ἔθνος σὺν τὸ ῥόδο·
δὲ φοβᾶται Γερμανία,
κασαγκιόζη καὶ Μπερτόδο
καὶ καθένα σατανά.

ποῦ τὸ θάρρος μας ζηλεύει καὶ τὴ δόξα μας φθονᾷ.

Νὰ χαθῇτε ἱτσαρλατάνοι
καὶ στὸ πείσμα σας σκυλιὰ !
Σᾶς τὸ πῆρα τὸ Μπιζάνι,
σοῦτ, μὴ βγάλετε μυλιὰ !

Φτού σας λοβάδια Γερμανοὶ, φτού σας μακαρουνέζοι
ποῦ μοναχὰ ἡ γλῶσσα σας ξέρει πολλὰ νὰ παίξῃ,
μ' ἂν ἦτανε νὰ πρόκειται νὰ πᾶτε σὲ Μπιζάνι,
φαντάζομαι ἡ κοῦδα σας τί βρώμα ἦθε βγάνει!

Γνώμες μονάχα ξέρετε καὶ νότες νὰ μᾶς βγάνετε
ποῦ τὸ συμφέρο τ' ἄλλουνοῦ πλακάκια νῦν τὸ κάνετε
καὶ κανονιὲς στὰ σίγουρα μονάχα νὰ βαρῇτε
σ' ἀδυναμιὲς π' ἀντίστασι καμμία δὲν θὰ βαρῇτε.
Πανίσχυροι ! Ἐλάτε ὁδὸ μ' ὅλους σας τοῦ παρῶνους
νὰ γδῇτε τί σᾶς κάνω γὼ μὲ τέσσαρους εὐζῶνους !

Γ.— Μωρ' ἄσε τώρα τὸ θυμὸ κι' ἔλα νὰ φιληθοῦμε
πῶπῃραμε τὰ Γιάννινα καὶ θ' ἀποθεωθοῦμε.
Σὲ γνοιάζει ὁ Αὐστριακὸς κι' ὁ Ἴταλὸς τί κάνει
τώρα ποῦν' ἡ σημαία μας στημένη στὸ Μπιζάνι
κι' ἀστράφτωντας ἐκείθενε δείχνει στὴν οἰκουμένη
πῶς πάντα ὁ Ἑλληνισμὸς ἀθάνατος θὰ μένῃ.
Φτάνει κανένας βρὲ κοῦτὲ, στῆς δόξης σου τὸ ἄστρο
τώρα πῶξεθεμέλεψες τ' Ἀλήπασα τὸ κάστρο ;

Τώρα σὲ μέλλει παλαβὲ, γι' Ἀγγλία καὶ Ρουσσία
πῶχῃς κοτζῆ Διάδοχο, πῶχῃς κοτζῆ μεσσία,
θαυμαζομένους πανταχοῦ, ὁ ἕνας γιὰ τὸ νοῦ του
κι' ὁ ἄλλος γιὰ τὰ τρόπαια τ' ἀκούραστου σπαθιοῦ του.
Ἀρμόζει μὲ τοὺς Ἴταλοὺς νᾶσαι σεκλητισμένους
σήμερα ποῦν' ὁ γίγας σου στὸν εὐρανὸ φτασμένους
κι' ὅσους τὸν ἐπερίπαιζαν στὴ θέσι τους τοὺς βάνει ;
Μ.— Εὐτήνα δὲν μοῦ τᾶλεγες πρὶν πέση τὸ Μπιζάνι.

Τώρα μῶμπῃρες σὲ σειρὰ
καὶ σὲ θεογνωσία
κι' ἐγκωμιάζεις, μάσκαρᾷ
τὸ ἔργον τοῦ μεσσία.
Ἰσια μ' ἐψῆς μοῦ τᾶστριφτες καὶ μῶλεγες, ζαγάοι,
πῶς στὸ λαιμὸ του πρόκειται ὁ γίγας νὰ μᾶς πάρῃ
κι' ἀδημονώντας πῶς ἄργεῖ νὰ κάμῃ τὴν εἰρήνην
πλαγίως ἄρχισες καὶ σὺ νὰ μοῦ ζητᾷς εὐθύνη.

Θυμῶμαι γὼ τί μῶλεγες, κακὴ ψυχρὴ σου φλάσκα.
Μῶλεγες πῶς στὸν πόλεμο θενᾶμαι καὶ τὸ Πάσκα.
Πῶς ὁ στρατὸς ἀτόνισε
κι' ὁ πόλεμος ἐκλόνισε
τὸ κράτος ἐκ βαθέων,
κι' ἄλλα τοιοῦτα σχετικὰ
μοῦπες ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶ
κι' ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.
Κι' ἀπὸ κονκὶ βαστάχτηκες νὰ μοῦ τὸ πῆς, σαλιάρη,
πῶς θὰν τονὲ μπουρλιάσουνε τὸ γίγα οἱ Βουλγάροι.

Μήπως κι' ἐγὼ δὲν ἤθελα νομίζεις τὴν εἰρήνην ;
Μ' ἀφοῦ οἱ ἀφιλότιμοι το' Εὐρώπης Ταρταρίνοι
μὲ πρόσβυδες καὶ τὰ λοιπὰ
βλέπεις καὶ παίζουν τὸν παπᾶ
μὲς τ' ἄλλουνοῦ τὸ σπῆτι,
τί θέλεις νὰ σοῦ κάμω γὼ μωρὲ Κεφαλλονίτη ;
Κι' ἂν τοῦ μεσσία, ντενεκὲ, τῶγύρουες εὐθύνη,
μήπως κι' αὐτὸς ἐγνώριζε τί μτέρδεμα θὰ γίνῃ ;

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

Ἐν ὅσῳ τ' ἐστραβώγανε δεξιά ἔσβηδ' ἡ νίκη
καὶ μωτρεῖες πρὸ μάσκαρᾷ
σὺ γὰρ νῆφτι σὺν ὅσῳ
κι' εὐρεθῆκες κροτάφος μὲς τῇ Θεσσαλονίκῃ,
ποῦ τὸ θωροῦσες ὄνειρον κι' αὐτὸ τῆς φαντασίας,
ἦταν' καλὸς καὶ ἅγιος ἐτότες ὁ μεσσίας,

καὶ μόλις εὐρεθῆκανε τὰ σκάνδαλα στὴ μέση,
ἐγάλασες τὰ μούτρα σου κι' ὁ γίγας δὲ σ' ἀρέσει !

• Ἐξέχασες πῶς ἦσαν γουροῦνι μέσ' τὸ βούρκο
κι' αὐτὸς μὲ βάσανα πολλὰ,
σ' ἀνέβασε, μωρὲ, ψηλὰ
κι' ἐπάτησες τὸν Τοῦρκο

καὶ τώρα, βρὲ ἀγνώμονα, μὴ βλέπωντας εἰρήνη,
ἐλαβες τὴν ἀναίδεια καὶ τοῦ ζητᾶς εὐθύνη !

Φτεῦ σου ποῦ τόσα λησμονᾶς
κι' ἂν στὸ δαφνώνα ποῦ περνᾶς
βρεθῇ κανέν' ἀγκάθι,
ἀμέσως βρίσκεις, ξόανο, τοῦ Βινιζέλου λάθη !

Γ.— Γιατὶ μὲ φτγγῆς ἀνάγωγε ; Τὶ σοῦπα ποῦ θυμώνεις ;

Μ.— Σὲ φτιῶ γιατί ἀρχίνησες νὰ μοῦ τ' ἀνακατώνεις,
κι' ἀπὸ τῆς ὁμιλίας σου μῶδινας εἰκασία
πῶς ὅλα τὰ δυσάρεστα τᾶρριχτες τοῦ μεσσία.

Εἶδες πῶς ἐμπερδεύτηκες
καὶ ἀπογοητεύτηκες

καὶ μῶλεγες ν' ἀφήσουμε τὸν πόλεμο στὴ μέση
σ' ὥρες ποῦ τὸ Μπιζάνιον κρεμῶνουνε νὰ πέση,
κι' ἀνέβαιν' ὁ Διάδοχος τὸ τράκο νὰν τοῦ δώση
καὶ ὁ Ἑσὸν ἐμέτραε πόσους θὰ παραδώση.

Ἐμπρὸς λοιπὸν καὶ δισταγμοὺς καθόλου μὴ μοῦ φέρης.
Τώρα τὸν κύβον, σύν πυγμῇ, τὸν ἔρριψ' ὁ Λευτέρης.

Τὸν κύβον τὸν ἔρριψαμε
καὶ τ' ἄντερο τῶστρίψαμε
τοῦ κάθε μπεξεβένη,
ποῦ μπαίνει μέσ' τὸ σπῆτι μας καὶ λέει τί θὰ γένη.

Ἐμπρὸς τυφλῶς ἀκλούθαε τοῦ Ἑθνους τὸ κατάρτι,
κι' ἂν ὁ χειμῶνας πέρασε κι' ἐμπήκαμε στὸ Μάρτι,
κι' ἂν ἔμπη καὶ Μαγιάποιο καὶ Θεριστὴς ἀκόμη,
ἐσὺ τὰ ὅπλα βάσταε καὶ μὴν ἀλλάξης γνώμη.
Κι' ἂν ἡ Τουρκιὰ στὸ πείσμα τῆς ἀκόμα ἐπιμένει
ἐμπρὸς ἐμεῖς οἱ νικηταὶ καὶ οἱ ἀντρεωμένοι
ἀπὸ τὴν Ἑπειρὸ νὰ κατεβοῦμε ντοῖτα
νὰ πᾶ νὰν τὰ θερίσουμε τὰ Σκόδρα τοῦ Νικήτα
ποῦ πέντε μῆνες βρίσκεται μὲ δαῦτα ἐκθειμένος
καὶ σκορδαλιὰ δὲν ἔφαγε ἀκόμη ὁ καῦμένος !

Γ.— Ζήτω τοῦ Βενιζέλου μας ποῦ θαύματα μᾶς κάνει.

Μ.— Μὰ ἔτσι φώναζε λοιπὸν νὰ χαίρομαι βρὲ Γιάννη !
Αἰσιοδόξει μέτ' αὐτοῦ καὶ μὴ σοῦ μπαίνει ψύλλος
πῶς τὸν ἐμπελονιάσανε ὁ Βόρις κι' ὁ Κυρίλλος
Ὅ,τι θὰ πάrouμε κι' ἐμεῖς, ἄς πάrouνε κι' ἐκεῖνοι,
καὶ οἱ μεταγενέστεροι ἄς κρίνουν τί θὰ γίνη.

Τοῦ Ζιχνῆ ἐπιστολὴ ποῦ μ' ἐνέπνευσε πολὺ.

Ὁ κύριος Ζιχνῆ πασσᾶς, διοικητὴς ἐν Χίῳ
καὶ νῦν αἰχμάλωτος κι' αὐτὸς ἐν τῷ ξενοδοχείῳ,
τὴν κάτωθι ἐπιστολὴν ἀπέστειλε σ' ἐμένα
κι' ἀσμένως τὴν καταχωρῶ νὰ γδῆτε τὰ γραμμένα.

Κύριε Διευθυντὰ τοῦ Ζιζανίου

Ὁ ὑποφαινόμενος σᾶς ἀπευθύνει διττὴν παρὰ-
κλησιν.

Πρῶτον. Νὰ μὴ παίζετε μὲ τὴν θρησκείαν τῶν
αἰχμαλώτων καὶ νὰ μὴ θίγετε τὰ θρησκευτικὰ
τῶν αἰσθημάτων διότι οἱ νόμοι τοῦ πολιτισμοῦ
Σᾶς τὸ ἐπιτάσσουν.

Δεύτερον. Μὴ προσπαθεῖτε νὰ μεγαλῶνητε
καὶ νὰ ἐκβαδύνητε τὴν τάφρον τῆς ἀντιπαθείας,
τὴν ὁποῖαν ἀρκετὰ ἤδη ἐβάθυνεν ἐπίσημος δη-
μοσίευτος, καθότι οἱ κανόνες τῆς τιμῆς Σᾶς τὸ
ἀπαγορεύουν.

Παρακαλῶ νὰ δημοσιεῖσθε τούτην τὴν ἐπι-
στολὴν εἰς τὴν ἐφημερίδα Σας, ὥς ἀπάντησιν
τῶν εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον τῆς γραφομένων
Σας.

Μεθ' ὑπολήψως

ΖΙΧΝΗ

Σᾶς τὸν ἐδημοσίευσεν, τὸν ἰσαδὲ σας, μπέη,
μ' ἀκούσατε, παρακαλῶ, κι' ἐμένα τὸ μπεμπέϋ.
Ἐν πρώτοις, ἤθελα πολὺ νὰ μάθω ποῖοι νόμοι
σᾶς κάνουν κι' ὑπογράφεσθε μὲ δίχως παρανόμι.
Ποῖος ἦταν ὁ πατέρας σου καὶ ποῖα ἡ φαιμελιά σου
καὶ ποῖος λόγος σ' ἔκαμε νὰ βγῆς ἀφ' τῆ φωλιᾶ σου
καὶ μὲ τὸ μερμελέμι σου νὰ μῶρτης μέσ' τῇ Χίῳ
γὰ νὰ σκλαβώσης τὸ φτωχὸ ἐλληνικὸ στοιχείο.

Τοὺς νόμους τοῦ πολιτισμοῦ ποῦ μοῦ τοὺς ἀναφέρεις,
χαρὰ σ' ἐμένα, μπέη μου, ἂν ἤθελε τοὺς ξέρεις,
γιατὶ ποτὲ δὲν θ' ἀφηνες τὸ γέρω Μουχαμέτη
νᾶρτη ν' ἀρχίσῃ τὸ σπαθὶ σὲ κάθε βιλαέτι
κι' ὅ,τι μπροστὰ του εὔρηκε ὁμάδι νὰν τὸ κἀνῃ,
καὶ νὰ μοῦ πάρῃ Γιάννινα, καὶ Πάργα καὶ Μπιζάνι,
ποῦ τώρα ν' ἀναγκάζομαι τὸ αἷμα μου νὰ χύσω
γὰ νὰ μπορέσω, μπέη μου, νὰ σᾶς τὰ πάρω πίσω.

Τὸ ξέρω πῶς τοῦ λόγου σας δὲν εἶσασιτ' ἀπὸ κείνους
πῶποκαλοῦσαν κάποτε γυναικοπαίδων θορήνους
καὶ παραδέχομαι, μοσιού, πῶς εἶσαι θυμωμένος
μ' αὐτὰ τ' ἀστεία πῶκανε τὸ ἐνδοξὸν σου γένος,
ἀλλὰ ἐγὼ
σ' ὁμολογῶ,

χωρὶς ν' ἀξένω πὶδ πολὺ τὴν τάφρον μὲ τὸ βούρκο,
πῶς δὲν μπορῶ, ἀγάπη μου, νὰ συμπαθίσω Τοῦρκο.

Αὐτὰ λοιπὸν περὶ τιμῆς
ποῦ γράφετε σ' ἐμένα,
θαρῶ πῶς ἐκ παραδρομῆς
τὰ ἔχετε γραμμένα,
καθ' ὅσον οὐτ' οἱ στίχοι μου ἔχουν ποτὲ κακία,
οὔτε ποῦ ἀστειεύομαι μὲ κανενὸς θρησκεία.

Ἐγὼ, ἂν θέλῃς μπέη μου νὰ μὲ καλοξετάσῃς,
ἀσπάζομαι τὸ δόγμα σας μετ' εὐλαβείας πάσης.
Τώρα ποῦ τὸ πιγοῦνι μου μ' αὐτὰ τὰ κρύα τρέμει,
μεγάρι νὰ μ' ἀφήνανε νᾶχω κι' ἐγὼ χαρέμι !
Ὅσο γὰ τὴ θρησκεία σου, εἶναι θρησκεία πρώτης.

Ἀπὸ ψυχῆς τὴν εὐλογῶ.
Σοράντια ἔπερνα κι' ἐγὼ
ἂν μ' ἀφην' ὁ Δεσπότης,
πλὴν ἀτυχῶς τὴν ἄδεια μόνο γὰ μίαν βγάνει
κι' ὅλο μ' ἐκείνη θὰ περνᾶς, σοῦ κάνει, δὲ σοῦ κάνει !
Κι' ἂν κάμῃς πῶς παραμυλῆς ἢ πῶς αὐθαδιάξεις,
σοῦ στέρνει διαζύγιο κι' ἐτότες... ξεπαγιάξεις !

Τὸ ξέρω πῶς τοῦ λόγου σου καθὼς σοῦ εἶπα πάλι,
δὲν συμφωνεῖς παντάπασιν μ' αὐτὰ ποῦ κάνουν ἄλλοι
ποῦ τοὺς παπάδες σφάζουνε καὶ τοὺς Μητροπολίτες
καὶ μᾶς περνοῦν γὰ φιφτυτοῦ καὶ γὰ κοσμοπολίτες,
ἀλλὰ ὁ κόσμος, μπέη μου, δὲν εἰμπορεῖ νὰ ξέρῃ
ποῖος τοιαῦτα ἐνστικτα ἐντὶ ψυχῇ του φέρει
καὶ ποῖος ὁ ὀθωμανὸς ὁ πεπολιτισμένος.
κατὰ συνέπειαν λοιπὸν καὶ ἄρα κι' ἐπομένως,
οἱ Τοῦρκοι ποῦ τὴν σήμερον γυρίζουν στ' Ἀργοστόλι
γὰ τὸν κοσμάκη φαίνονται, τὸ ἴδιο πῶς εἶν' ὅλοι.

Οὕτως λοιπὸν, ἐφέντη μου, ἐχόντων τῶν πραγμάτων
καὶ λόγῳ ἐκκρεμότητος αὐτῶν τῶν ζητημάτων,
εἰς τοῦ ξενοδοχείου σου καθώσουνε τὴ ζέστα
καὶ μὴ μοῦ κἀνης γράμματα νὰ μοῦ γυρεῖς ζέστα.

Πάρε τοῦ χότζα τὴν εὐχὴ
νᾶβρης οὐροὶ μὲ μπρίο,
κι' ἄσεμ' ἐπὶ τὸ δυστυχῇ
πῶπέθαν' ἀφ' τὸ κρύο.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

Ἀσε με ἄπορ ταῖονκα νὰν τὰ κληρονομήσω.
Ταῦτα καὶ τὰ ἀσπάζομαι γὰρ ἐν τῇ ἐρημίᾳ
καὶ συγκοιμώμενος ἡμᾶς πᾶσας τὰ Μπιζάνιον
διατελῶ καὶ τὰ λοιπὰ, ὑμῶν τὸν Ζιζάνιον.

ΣΚΟΡΠΙΕΣ ΡΙΜΝΕΣ

ΣΤΟ ΦΛΕΒΑΡΗ

Σημειωμένε, κοντοῦ Φλεβάρη
ποῦ νὰ μὴν εἶχες διόλου ποδάρι !
ποῦ νὰ μὴν ἔσωνες φέτος νὰ φτάσῃς
μὲ τόσα χιόνια νὰ μᾶς σκεπᾶσῃς.
Δὲν ἐλυπήθης μωρὲ σακᾶτη
τόσους λεβέντες, ποῦ μῆτε μάτι
μέρα καὶ νύχτα δὲν ἐσφαλούσανε
μὲ τὸν ἐχθρὸ μᾶς πώπολεμούσανε ;
Μήπως οἱ Τοῦρκοι βρὲ στραβοκάνη
πιστὸ τοὺς σύμμαχο σ' εἶχανε κάνει ;
κί' ἔρριχνες ἄλλα καὶ σὺ κανόνια
βροχὲς, ἀνέμους, χαλάζια, χιόνια ;
Ἡ βασιλεία σου τώρα περνᾷ,
Ὅτι κί' ἂν ἔκαμες, χαμένο πάει..
δὲν ἔχεις πλέον ζωὴ καθόλου
καὶ πάρε πόδι... κατὰ διαβόλου.

CHEF

Γράμμα δοῦν λέει νάτι
γὰ τὸν Σέφ καὶ τὸν χωριάτη.

Ἀγαπητὸν Ζιζάνιον
ὁ Σέφ μὲ τὸ Χωριάτη
-οἱ δύο συνεργάται σου-
ρίξαν πολὺ ἄλατι
μέσα σὲ ξένο φαγητό
καὶ τόσο λύσσα ἔγινε,
ποῦ ἀπ' αὐτὸ οὔτε μπουκιά
κάνεις δὲν καταπίνει.
Καλὰ θὰ κάνουμε θαρρώ,
νὰ πάψουν ἕνα κί' ἄλλο
νὰ λένε γιὰ τοὺς Καστρινοὺς
καὶ νάγουν ἀπ' τὸν μπάλλο
π' ἀρχήσαν καὶ χορεύουνε
τόσον καιρὸ μὲ μπρίο,
γιατὶ θὰ καταπτήσουνε
κί' οἱ δύο στὸ γελοίο !
Κί' αὐτὸ δὲν εἶναι τίποτε
ἔμπροστί σου ἄλλο κί' ἄλλο,
ὅπου χωρὶς ἀνασχοπὴ
ἔδω τοὺς ἐραδιάζω !
Ἄν παίζουμε μὲ τὰ σουβλιά
φαρτσέτες καὶ βελόνια,
ἴσως τοὺς μποῦνε πονογενᾶ..
νὰ τὰ θυμοῦνται χρόνια !

Ὁ Τρίτος.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἐνεκεν τῆς ἐμπνευστικῆς κα-
κοκαιρίας κατὰ τὴν παρελθούσαν Κυ-
ριακὴν, ἐπελήφθησαν ἀφθονα καὶ
ὥραια πράγματα. Συνεπῶς θέλει συ-
νεχισθῇ τὸ μπαζὰρ εἰς τὴν Αἰθου-
σαν τῆς Σχολῆς τῶν Ἀπόρων Παί-
δων, τὴν εὐγενῶς προσφερέσειαν
παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου
τοῦ Ἐργατικοῦ Συνδέσμου ἡ « Ἀλ-
ληλοβοήθεια » ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν
Κυριῶν ἡ ἐπὶ τῆς περιδιάλψεως τῶν
προσφύγων Ἡπειρωτῶν, εὐελπισ-
τεῖ οὗτι ἡ Κοινωνία τῆς Κεφαλλη-
νίας καθὼς πάντοτε καὶ κατὰ τὴν
προσεχῇ Κυριακὴν δὲν θέλει ὑστε-
ρήσῃ ἀλλὰ θέλει συντρέξῃ τὴν Ἐπι-
τροπὴν εἰς τὸ δυσχερὲς ἔργον τῆς.
Προσέτι εἰδοποιεῖ τὸ σεβαστὸν
Κοινὸν οὗτι ἐπειδὴ κατὰ πᾶσαν πιθα-
ρότητα λόγῳ τῶν εὐνοϊκῶν ἀποτε-
λεσμάτων τοῦ ἐθνικοῦ ἀγώνος οἱ
προσφύγες Ἡπειρώται λίαν συντό-
μως θὰ ἐπανακάμψωσιν εἰς τὴν ἐ-
λευθερωθεῖσαν πατρίδα των, ἡ Ἐ-
πιτροπὴ τῶν Κυριῶν τὸ περισσεῦσαν
ποσὸν ἐκ τῶν προσφορῶν θέλει δια-
θέσει ὑπὲρ τῶν ἀπόρων οἰκονομικῶν
τῶν Ἡπειρωτῶν.

(Ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Ἐπιτρο-
πῆς τῶν Κυριῶν τῆς ἐπὶ τῶν προσ-
φύγων Ἡπειρωτῶν.)

ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ LIMITED

Ἐγγράφεται ἐκ Λονδίνου ὅτι τὸ ἐκεῖ
Διοικ. Συμβούλιον τῆς Ἰονικῆς Τρα-
πέζης ὁρίσας μέρισμα διὰ τὴν ἰσορρο-
πῆσιν τῶν 1912, δύο σελήνια καὶ ἑξ-
πέννας κατὰ μετοχὴν, τοῦτο δεσμεύει ὑπο-
βληθὲν πρὸς ἐγκρίσιν τῇ προσέχοντι συγ-
κροτηθησομένῃ Γενικῇ Συνελεύσει τῶν
Μετόχων.

ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟΣ ΠΑΤΡΙΩΤΟΥ

Ἐλληνοφρονηθὲν οὖν ὁ ἐκ Αἰθιοπίας
ἐνθουσιώδης πατριώτης κ. Ἀναστά-
σιος Λιβιεράτος, ἀπέστειλεν πρὸς τὸν
Διάδοχον καὶ τὸν Βενιζέλον τὰ ἑξῆς τη-
λεγραφήματα.

Στρατηλάτην Κωνσταντῖνον Διά-
δοχον. Φιλιππιάδα

Ἐπὶ δαφνοστεφῇ εισόδῳ νικηφόρου
Στρατοῦ ἐν τῇ Ἑλληνικῷτατὶ κοιτίδι
τῆς Ἡπείρου τῇ βιαιτέρᾳ ἡγεσίᾳ, λαὸς
πρῶην δήμου Παλέων, πανηγυρίζων
περιφανὴ νίκην, εὐλαβῶς καὶ εὐγνωμό-
νως διερμηνεύει δι' ἐμοῦ ὑμετέροις Ὑψη-
λότῃ βαθύτατον θαυμασμόν καὶ ἀμε-
τάπτωτον εὐγνωμοσύνην διὰ τὴν ἀνάσ-
τασιν μεγάλῃς Πατρίδος.

Ἀναστάσιος Λιβιεράτος
Πρῶην Δήμαρχος Παλέων
Πρωθυπουργὸν Βενιζέλον
Ἀθήνας

Διὰ τὴν ἐνδοξον καὶ περιφανὴ κα-
τάληψιν τῆς Ἑλληνικῷτατης Πρωτευ-
ούσης τῆς Ἡπείρου ὑπὸ ἀνδρείου Στρα-
τοῦ, λαὸς πρῶην δήμου Παλέων πανη-
γυρίζων ἐνθουσιωδῶς Ὑψιστον Ἐθνι-
κὸν γεγονός, διερμηνεύει δι' ἐμοῦ τῇ
ὑμετέρᾳ ἐξοχότητι συγχαρητήρια αὐτοῦ
ἀναδείξαντι ἀμείζονα Ἑλλάδα..

Ἀναστ. Λιβιεράτος
Πρῶην Δήμαρχος Παλέων.

ΑΠΟ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΕΙΣ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

— ΤΟ ΖΙΖΑΝΙΟΝ πωλεῖται ἐν
Νέᾳ Ὑόρκῃ τῆς Ἀμερικῆς εἰς τὸ
γνωστὸν γενικὸν πρακτορεῖον τῶν
ἐφημερίδων τοῦ κ. Κ. Καραδαγλί-
δου, ὁδὸς Μάδισον 45.

— Προχθὲς ἀνηγγέθη τὸ πρῶτον τη-
λεγραφικὸς ἡ παράδοσις τῶν Ἰωαν-
νίνων.

— Ὁ κόσμος πρὶν ἢ βεβαιωθῇ τὸ γε-
γονός ἐν ἑσάλῳ ἐνθουσιασμῷ διαδηλῶν
τὴν χαρὰν τοῦ διέσχευε τὴν πόλιν μέχρι
τῆς μεσημβρίας μετὰ τῶν δύο μουσι-
κῶν σημαίων καὶ λαβάρων.

— Αἱ μουσικαὶ ἑταῖραι ἐναλᾶς διάφο-
ρα ἑμβατήρια τὸ δὲ πλεῖστον ἐξητοιμα-
σάντες ὑπὲρ τοῦ Διαδόχου καὶ Βενιζέλου.

— Τὴν διαδήλωσιν ταύτην παρηκο-
λοῦθησαν καὶ πολλὰι κυρίαί.

— Χαρακτηριστικὸν ἦτο ὅτι παρηκο-
λοῦθησαν καὶ οἱ ἐνταῦθα πρόσφυγες τῆς
τοκουραγίας ὑπὲρ τῶν νέων στρα-
τιωτῶν τῆς Ἑλλάδος.

— Ὁ κ. Γεώργιος Μόσχος, ἀρχιερα-
γᾶτης τοῦ Ἐργασταίου Λευκοκίλων
καὶ ἡ δεσποινὴς Κωνσταντῖνα Χωραφᾶ
ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των. Εὐχόμεθα
εὐτυχίαν.

— Τὴν νύκτα τοῦ παρελθόντος Σαβ-
βάτου, ἐποφειλθέντες τῆς κακοκαιρίας
ἀγριοπαῖδες μικρᾶς ἡλικίας, εἰσῆλθον
ἐκ τῆς στέγης εἰς τὸ ἐν τῇ ἀγορᾷ κατὰ-
νημα τοῦ κ. Εὐσταθίου Χριστοδουλά-
καί ἀφῆρσαν διάφορα εἶδη τῆς παι-
κῆς ἀρεσκείας των.

— Μερικοὺς ἐκ τῶν εὐελπίδων τού-
των συνέλαβεν ἡ ἀστυνομία.

— Ἐπανεκάμφεν ἐξ Ἀθηνῶν ὁ ὁδον-
τοῦτο κ. Γ. Κρασῆς.

— Τὸ ὑπὲρ τῶν προσφύγων διενερ-
γηθὲν Μπαζάρ, ἐπέτυχεν πληρότητα.

— Εἰσεπραχθῆσαν περὶ τὰς δύομισι
χιλιάδας δραχμῶν.

— Ἀνεξαιρέτως ὅλαι αἱ κυρίαί τῆς
Ἐπιτροπῆς ἔλαβον ἀληθῆς ἐνδιαφέρον
ἀλλ' ἰδιαίτερος ἡ κ. Μάνια Μαράτου ἡ
πάντοτε διακρινομένη ἐπὶ προθυμίᾳ δι-
ὰ τοιαύτας φιλανθρωπίας ἐνεργείας.

— Ἀπεβίωσεν ἡ ἐνάρετος δέσποινα
Ἄννα Ραῖν τὸ γένος Καρούσου, φίλος
τοῦ κ. Καραδαγλίδου καὶ ἀγαπῶν τοῦ φίλου κ.
Ἀγγέλου Ραῖν καὶ συλλυπούμεθα.

— Τὸ ὑπὸ τοῦ ἀμεινίστου εὐεργέτου
Π. Χαροκόπου κληροδότημα περὶ προ-
κοδοτήσεως τεσσάρων ἀπόρων χορασί-
ων κατ' ἐτος ἐκ τοῦ χορίου των Πλα-
γῆς τοῦ Δήμου Ἀσπιδων, ἐτέθη εἰς ἐ-
φαρμογὴν καὶ ὑπερδεδειγμένως κατὰ τὸ
παρελθὼν ἔτος 1912 αἱ κῆρα Ἀνθὴ
Μαροκαλάκου, Ἀγγελικὴ Καρούσου,
Ριγγίνα Χαλιμὰ καὶ Μαργαρίτα Χαλι-
μὰ, λαβοῦσαι ἑκάστη ὡς προῖκα 2,500
δραχμῶν.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η ΕΙΣΟΔΟΣ ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ ΕΙΣ ΤΑ ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΑΘΗΝΑΙ—Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς χθεσινῆς Βουλῆς συ-
νεζητήθησαν καὶ ἐψηφίσθησαν διάφορα νομοσχέδια.

Ἀψησχόλησε περισσότερον τὸ νομοσχέδιον περὶ ἀποζημιώ-
σεως τῶν ἀξιωματικῶν.

Πολλοὶ συνηγόρησαν ὑπὲρ τῶν ἐφεδρῶν ἱατρῶν.

Ὑπεβλήθη ὑπὸ πλείστων βουλευτῶν ἡ πρότασις περὶ ἐορ-
τασμοῦ τῆς 21 Φεβρουαρίου ὡς ἐθνικῆς ἐορτῆς.

Τὸ Χαμηδιὲ ἐθεάθη εἰς τὸν λιμένα Ἀτταλείας. Ἀπέπλευσεν
ἐκεῖθεν εἰς Βηρυττόν.

ΚΕΤΙΓΝΗ—Ὁ βασιλεὺς Νικήτας ἀπέστειλεν ἐνθουσιώδεις
τηλεγράφημα πρὸς τὸν Βενιζέλον.

Λαὸς καὶ στρατὸς ἐορτάζει τὴν ἄλωσιν τῶν Ἰωαννίνων. Ὁ
Ἕλλην πρεσβευτὴς ἐδέχθη συγχαρητήρια.

ΣΟΦΙΑ—Ὁ βασιλεὺς Φερδινάνδος συνεχάρη τὸν Ἕλληνα
πρέσβυν.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ—Φρενίτις ἐπὶ τῇ ἀλώσει ἀπορρήτου
Μπιζανίου.

ΑΘΗΝΑΙ—Μετεφέρθη ἐκ Φιλιππιάδος ἡ ἔδρα τοῦ πρωτο-
δικείου, εἰς Ἰωάννινα.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ—Οἱ Τάϊμς πληροφοροῦνται ἐκ Θεσ-
σαλονίκης, ὅτι αἱ Ἑλληνοβουλγαρικαὶ σχέσεις εἰς τὸ
διαμέρισμα Νιγρίτας, εἶναι τεταμέναι. Συνέβησαν
συμπλοκαὶ μετὰ τῶν ἐκεῖ στρατιωτικῶν σωμάτων.

ΦΙΛΙΠΠΙΑΣ—Οἱ Τοῦρκοι πρὸ τῆς καταλήψε-
ως τῶν Ἰωαννίνων ἀπηγγόνισαν τὸν Ἕλληνα Βου-
λευτὴν Σουρλᾶν καὶ ἄλλους πέντε ὁμογενεῖς ὡς ἐ-
ξεγείροντας δῆθεν τὸν λαόν.

Ὁ παραδοθεὶς Τουρκικὸς στρατὸς ὠργίσεν εἰς
τὴν Ἡπείρου καταβασανίσας καὶ δηώσας τοὺς Ἑλ-
ληνας.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ—Ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ Ἡμερησίου
τηλεγράφου ἐκθειάζει τὸ Ἑλληνικὸν πυροβολικόν,
κατακρίνει τὴν τακτικὴν τοῦ Σαπουντζάκη καὶ ἐξαι-
ρεῖ τὴν σοφὴν τακτικὴν τοῦ Διαδόχου.

Ὁ Ἀγγλικὸς τύπος ὁλόκληρος τονίζει τὸν θρίαμ-
βον τῶν Ἑλληνικῶν ὅπλων.

ΦΙΛΙΠΠΙΑΣ—Αἰχμάλωτοι Ἰωαννίνων ἀφοπλι-
σθέντες, φρουροῦνται εἰς στρατώνα Ἰωαννίνων. Ἀλ-
λοι εἰς Σοδοβίτσαν.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ—Γενομένου χθὲς μνημοσύ-
νου ὑπὲρ τῶν πεσόντων ἐν Μπιζανίῳ, ὁ Βασιλεὺς ὡς
καὶ ἡ Βασίλισσα παρέστησαν γονυκλινεῖς.

Βασίλισσα ἀπέρχεται εἰς Ἰωάννινα μέσον Πρεβέ-
ζης ὅπως ἐναγκαλισθῇ τὸν Διάδοχον.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

ΦΙΛΙΠΠΙΑΣ—Χθὲς τὴν ἐσπέραν εἰσῆλθεν ὁ
Διάδοχος εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἰωαννίνων ἀκολου-
θούμενος ὑπὸ εἰκοσιπέντε χιλιάδων λαοῦ, κλαίον-
τος ἐξ ἐνθουσιασμοῦ.

Τὰ πλήθη ἐφίλουν τοὺς στρατιώτας καὶ τὰς
χεῖρας τῶν ἀξιωματικῶν.

Πρωτοφανὴς ἀποθεωτικὴ ὑποδοχὴ στρατοῦ καὶ
Διαδόχου.

Οἱ χριστιανοὶ ἔκοψαν τὰ φεσάκια των εἰς μι-
κρὰ τεμάχια καὶ ἔστρωσαν δι' αὐτῶν τὴν πλατεῖ-
αν Ὀμονοίας, ὁπόθεν θὰ διέβαιναν ὁ Διάδοχος.

Πλὴν αἰχμαλώτων παρεδόθησαν 6,000 τραυμα-
ταὶ καὶ ἀσθενεῖς.

Τουρκικὸς στρατὸς ἀποτελούμενος ἐκ φυλάδων
ἀοπλῶν, ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς Κεντρικῆς Βιθιόουκῃ
ἀν. λεηλατήσεως κατὰ τὴν φωνὴν του ἐξ Ἰωαννί-
νων καταστήματα τινά.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ